

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **V. T.**, zastoupeného JUDr. Zbyňkem Kociánem, advokátem se sídlem Krnov, nám. Osvobození č. 7, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 30.4.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované č. I., II. a III. ze dne 28.2.2012,

t a k t o :

I. Žaloba v části směřující proti rozhodnutí žalované, pokud jím byly zamítnuty námitky a potvrzena rozhodnutí žalované č. I. a č. III. , čj. X ze dne 28.2.2012, **s e z a m í t á .**

II. V části směřující proti rozhodnutí žalované, pokud jím byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované č. II., čj. X ze dne 28.2.2012, **s e žaloba v y l u č u j e** k samostatnému projednání a rozhodnutí.

III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 30.4.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí vydaná pod č. I., II. a III. ze dne 28.2.2012 č.j. X. Rozhodnutím vydaným pod č. I. zamítla žádost žalobce o poskytnutí příplatku k důchodu podle § 25 odst. 7 zákona č. 119/1990 Sb. pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) a § 98 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Rozhodnutím vydaným pod č. II. zamítla žalovaná žádost žalobce o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 357/2005 Sb. ve výši 2.500,- Kč a rozhodnutím vydaným pod č. III. zamítla žalobci jeho žádost o poskytnutí příplatku k důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb., ve znění nařízení vlády č. 405/2005 Sb.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalované podal včasnou žalobu, ve které nesouhlasil s odůvodněním napadeného rozhodnutí, a to že nárok na příplatek k důchodu žalobci podle zákona č. 119/1990 Sb. nevznikl, neboť trest odnětí svobody v této věci nebyl neoprávněný. Nesouhlasil s odůvodněním, že mu nevznikl ani nárok na zvláštní příplatek k důchodu podle zákona č. 357/2005 Sb., neboť neoprávněný výkon trestu odnětí svobody nečinil celkem alespoň 12 měsíců, stejně tak nesouhlasil s odůvodněním, že mu nevznikl nárok na příplatek k důchodu „podle nařízení pro nesplnění podmínek“ (zřejmě míněno nařízení vlády č. 622/2004 Sb. - poznámka soudu), neboť rozdíl mezi tresty vykonanými a nově uloženým trestem tří let odnětí svobody nepodmíněně nečiní ani jeden den věznění. Se závěry žalované žalobce tedy nesouhlasí, když důvody tohoto nesouhlasu již uvedl v předchozích námitkách proti všem třem shora uvedeným rozhodnutím. „V tomto stanovisku“ (zřejmě míněno podanými námitkami proti rozhodnutím žalované) poukázal na to, že je účastníkem soudní rehabilitace podle zákona č. 119/1990 Sb., „neboť měsíc únor roku 1998 byl přestupný a on tudíž tak vykonal trest v trvání jednoho roku a jednoho dne, což je nutno považovat samo o sobě za splnění zákonného kritéria naplňujícího neoprávněnost výkonu trestu odnětí svobody“. K tomu žalobce dodal, že „jednotlivé tresty v souhrnu představovaly dobu pěti let a šesti týdnů, přičemž z této doby představoval neoprávněný výkon trestu odnětí svobody dobu delší než dobu jednoho roku a jednoho dne, jak je popsáno v námitkách žalobce“.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 30.4.2012 č.j. X a připojeným dávkovým spisem žalobce a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel krajský soud z ustanovení § 65 a násl. s.ř.s., jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované.

Z obsahu dávkového spisu žalované krajský soud zjistil, že žalobce je

poživatelem starobního důchodu od 23.9.2011. Dne 23.11.2011 požádal žalobce o příspěvek k důchodu podle ust. § 25 odst. 7 zákona č. 119/1990 Sb. a současně požádal o zvláštní příspěvek k důchodu podle zákona č. 357/2005 Sb., v platném znění, jakož i o příplatek k důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb., v platném znění. K uvedeným žádostem žalobce připojil fotokopii usnesení Okresního soudu v Bruntále č.j. Rt 315/90 ze dne 27.9.1990, dle kterého byl ustanovením § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 119/1990 Sb. zrušen rozsudek Okresního soudu v Bruntále ze dne 15.6.1983 sp. zn. 1T 15/83 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 17.8.1983 sp. zn. 4To 391/83 ve výroku o vině ohledně pokusu trestného činu opuštění republiky podle § 8 odst. 1 k § 109 odst. 1 trestního zákona. Tímtož rozsudkem byl žalobce odsouzen pro trestný čin ohrožení devizového hospodářství podle § 146 odst. 1 trestního zákona a pro pokus trestného činu znásilnění podle § 8 odst. 1 trestního zákona k § 241 odst. 1 trestního zákona. Usnesením Okresního soudu v Bruntále shora uvedeným byla současně zrušena všechna další rozhodnutí k datu jejich vydání v téže trestní věci, která na zrušené rozhodnutí obsahově navazovala. Tímtož usnesením bylo rozhodnuto o zastavení trestního stíhání žalobce podle § 22 odst. 2 zákona č. 119/1990 Sb. pro skutek kvalifikovaný jako pokus trestného činu opuštění republiky podle § 8 odst. 1 k § 109 odst. 1 trestního zákona a podle § 2 odst. 2 zákona č. 119/1990 Sb. byl žalobci za trestný čin ohrožení devizového hospodářství podle § 146 odst. 1 trestního zákona a pokus trestného činu znásilnění podle § 8 odst. 1 k § 241 odst. 1 trestního zákona, které zůstaly zákonem o rehabilitaci nedotčeny, stanoven nový trest odnětí svobody v trvání tří roků nepodmíněně. Součástí dávkového spisu žalobce je i sdělení Vězeňské služby České republiky ze dne 14.12.2011, kterým byla potvrzena doba věznění žalobce, a to od 4.1.1973 do 4.10.1973 ve Věznici Vinařice, od 27.2.1976 do 27.7.1976 ve Věznici Praha-Pankrác, od 28.7.1978 do 28.1.1980 (z toho vazba trvala do 8.11.1978) ve Věznici Praha-Pankrác a od 19.1.1983 do 1.3.1988 (z toho vazba trvala do 15.6.1983) ve Věznici Heřmanice. Pro účely soudní rehabilitace Vězeňská služba ČR dále potvrdila, že v trestní věci Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 1T 15/83 byl žalobce vězněn v době od 19.1.1983 do 15.6.1983 z důvodu vazby a od 16.6.1984 do 19.1.1986 z důvodu výkonu trestu. K této zprávě je nutno dodat, že v průběhu řízení žalobce předložil další potvrzení Vězeňské služby České republiky ze dne 11.12.2012, kterým Vězeňská správa ČR potvrdila naprosto shodné délky věznění žalobce shora uvedené. Z uvedeného tedy plyne, že celková doba vazby a výkonu trestu odnětí svobody v souvislosti s trestní věcí vedenou pod sp. zn. 1T 15/83 Okresního soudu v Bruntále činila 731 dnů.

Rozhodnutím č. I. žalovaná zamítla žádost žalobce o poskytnutí příplatku k důchodu podle § 25 odst. 7 zákona č. 119/1990 Sb., rozhodnutí č. III. pak žalovaná zamítla žalobci poskytnutí příplatku k důchodu podle nařízení vlády č. 622/2004 Sb., v platném znění. Žalobou napadeným rozhodnutím obě tato rozhodnutí potvrdila a

zamítla žalobcovy námitky. Podle § 25 odst. 1 zákona č. 119/1990 Sb. se pro účely důchodového zabezpečení doba vazby a výkonu trestu odnětí svobody poškozeného, který byl podle tohoto zákona zcela zproštěn obžaloby posuzuje jako doba pokračování v zaměstnání (pracovní činnosti), jež poškozený konal před vzetím do vazby (nástupu trestu), podle předpisů o sociálním zabezpečení. Stejně se posuzuje část doby výkonu trestu, pro kterou byl trest vykonán neoprávněně, jestliže se podle tohoto zákona zruší odsuzující rozsudek jen z části. Obdobně podle ust. § 2 odst. 4 nařízení vlády č. 622/2004 Sb. se celková doba věznění a vazby sčítá; přitom se měsícem rozumí 30 dnů. Při částečné změně odsuzujícího rozsudku se pro účely tohoto nařízení považuje za věznění jen rozdíl mezi tresty vykonanými na základě původního rozsudku a stanovenými přiměřenými tresty nebo tresty nově uloženými. Jak shora uvedeno, v případě žalobce byl zrušen odsuzující rozsudek Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 1T 15/83 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 17.8.1983 sp. zn. 4To 391/83, avšak pouze v části do výroku o vině za pokus trestného činu opuštění republiky podle § 8 odst. 1 k § 109 odst. 1 trestního zákona. Za trestné činy, které rehabilitaci nepodléhaly, byl žalobci uložen nový trest odnětí svobody v délce tří let. Jinými slovy, mezi trestem vykonaným a nově uloženým nečiní rozdíl ani jediný den, naopak nově uložený trest odnětí svobody v délce tří let přesahuje skutečný výkon trestu za trestné činy rehabilitované v rozsahu 731 dnů. Z uvedených skutečností nelze tedy učinit jiný závěr než ten, že nárok na příplatky k důchodu, jak podle zákona č. 119/90 Sb., tak nařízení vlády č. 622/2004 Sb. ze stejného uvedeného důvodu nevznikl. Na tomto závěru nemůže nic měnit konstatování Vězeňské služby ČR ze dne 11.12.2012 „že u trestu OS Bruntál 1T 15/83 došlo s určitostí k částečné rehabilitaci a jmenovaný má tak nárok na příspěvek důchodu a že s ohledem na to potvrzuje navíc výkon jednotlivých trestů uvedených pod bodem 4“, neboť tento názor Vězeňské správy zcela pomíjí nově uložený trest odnětí svobody žalobci a délku jeho trvání.

Za této situace krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu v této části jako nedůvodnou zamítl.

V části, kterou žaloba směřovala proti rozhodnutí žalované pokud jim byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované vydané pod č. II., vyloučil soud žalobu k samostatnému projednání a rozhodnutí v souladu s ust. § 39 odst. 2 s.ř.s., neboť společné řízení v této části není shodné se zřetelem k ust. § 31 odst. 2 s.ř.s. se zřetelem k tomu, že nároky plynoucí ze zákona č. 357/2005 Sb. není příslušný rozhodovat specializovaný samosoudce, nýbrž specializovaný senát podle odst. 1 téhož ustanovení.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1,2, s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v pl.znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 16. května 2013

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček